בטאון רמת אלחנן

קול ברמה

בס"ד, מברכין כסלו תשפ"ז
גליון 415 - שנה 47

לקבל במייל: 6776168@gmail.com

בני, אל תתיראו

מלים פשוטות על אמונה פשוטה הנצרכת בימים אלה לכל יהודי ❖ הלב רועד מפחד, אבל אבא שבשמים מרגיע: "אל תיראו, הגיע זמן גאולתכם"!

העיתונים היו צריכים להיסגר למחרת, והעורכים לא ידעו מה לעשות עם צוואתו של מרן הגראי"ל שטינמן. עד שבא מרן הגר"ח והכריע

השוחט ששחט את יצרו

מומחי השחיטה כינו את הרב **מרדכי גלאי** זצ"ל כ'רשכבה"ג' בעניין בדיקת הסכין; כל גדולי ישראל סמכו על שחיטתו; מידת החסד פיעמה בו והיה פורע חובות נזקקים; כל ספר זכה לטיפול מסור - ולמרות הכל שחט השוחט את יצרו, ופשוט רצה להיות פשוט. רמת אלחנן איבדה אחד מ'פשוטיה' וטובי-בניה

מיד לאחר צאת נשמתו של הרב מיכאל בדלוב זצ"ל הגיעו יונים והתדפקו על החלון

לא להאמין לאיזה דרגות באהבת-תורה וחסד הגיע הרב **מיכאל בדלוב** זצ"ל שמידותיו עוצבו מהנהגות-זהב ואבני-חן

המפקד ירה כבר לעבר היהודי

פרסום ראשון: הרב **שלום אוואט** זצ"ל תפס את המפקד שדיבר נגד האלוקים, הָפַכוֹ על פניו והכניסו אל תוך ה...אסלה. נגזר עליו עונש מוות. הנס הגדול שאירע למי שנולד באלג'יר, נפטר בגיל 100, והותיר צאצאים יראי ה'

מרטיט: מיד לאחר הצעקה השלישית התייצב המטוס. הסיפור שעדיין לא סופר על טיסת-האימה מדובאי

מתחת למיטתה של הרבנית קניבסקי היו מונחים הרבה זוגות של נעלי-בית

●

החזו"א הושיט ידו, והרב הופמן נתקף בשל-כך בחרדה

מרת פ. ורטהיימר ע"ה לא ענדה תכשיטים וזכתה לתכשיטי-זהב

חופי הכנרת ריקים מאדם

משפטי-אמונה לאור התופעה הנצפית בחופי הכנרת, שמלבד המים החסרים בה, איש אינו נכנס לרחוץ במימיה. מדוע זה קורה?

מדוע התדפק מרן הגאון רבי מיכל פינשטיין זצ"ל בחצות-לילה על דלת ביתו של הרב ד"ר צבי דיסטניק?

המומחה מספר 1 עשה את עצמו כמו אוויר, שאין בו מאומה. אבל האוויר הזה חסר עכשיו, ואי אפשר לנשום מבלעדיו

מומחי השחיטה בינו אותו כ'רשכבה"ג' בענין בדיקת הסכין; כל גדולי ישראל סמכו על שחיטתו; מידת החסד פיעמה בו בשיאה והיה הולך ופורע חובות של נזקקים; תבונת היְסוֹדיוּת שלו ניכרת על כל ספר באוצר הספרים של 'קהל חסידים'; האמונה הפשוטה ליוותה אותו בכל ימי חייו והעניקה לו את הכוח לעמוד בייסורים; אמונת-החכמים היתה טבועה בעצמותיו - אבל השוחט שחט את יצרו ואהב להיות פשוט. הכי-פשוט שאפשר ● עד שכאשר דיברו בהלוויה על גדלותו, לא ידעו הילדים על מי מדברים... ● רמת אלחנן איבדה את אחד מטובי תושביה

המספידים בהלווייתו של הרה"ג רבי מרדכי גלאי זצ"ל עמדו על גדלותו וגדולתו בתחומים בהם הצטיין בימי חייו. זה דיבר על מידת החסד, השני על העמדת השחיטה על תילה, השלישי תיאר עד כמה התמסר ל'קהל חסידים', וכן הלאה.

ואנחנו, אומרים לנו בני הבית, עמדנו בהלוויה, הסתכלנו זה על זה, ו...חיפשנו את אבא! את אבא שעשה את עצמו כהאדם הפשוט ביותר, ומעולם לא הציג לראווה את מעלותיו ומידותיו, ופשוט רצה להיות פשוט! ואם כן, מי זה הנפטר הזה שכל-כך הרבה מדברים בשבחו, ומהללים את מעשיו וצדקותיו. הזה הוא אבא שלנו?!

בני הבית אמרו כמובן את הדברים במליצה, אבל רבים מתושבי רמת אלחנן, יבדלו לחיים, שעקבו במשך השנים אחר הליכותיו של הצדיק הזה ששמו רבי מרדכי גלאי, היו יכולים לטעות, ולחשוב שהאדם שעסוק כל-כך בתיקון הספרים ב'קהל חסידים', ומתנהג כאחד האדם, ואף פחות מזה..., הוא אכן יהודי פשוט שבפשוטים.

ולא ידעו שהוא-הוא העמיד על תילה את רמת הכשרות במקצוע השחיטה, ונחשב כ'רשכבה"ג' בבדיקת הסכין ובהכשרתו לשחיטה. הם גם לא ידעו שכל גדולי-הגדולים בעם ישראל סמכו רק על השחיטה שלו, וכל הרבנים די בכל אתר ואתר ראו בו כמומחה מספר 1 בבדיקת הסכין.

הם גם לא ידעו על מידת החסד הבלתי תיאמן שפיעמה בו, ועל האמונה הפשוטה והתמימה שליוותה אותו כל ימי חייו, שהעניקה לו את החוסן הנפשי לטפל בשני ילדיו החולים (שאחד מהם, יוחנן, נפטר) במסירות נדירה, למרות כל הקשיים שהיו כרוכים בכך. בני הבית נוקטים בהגדרה שתואמת את מציאות-חייו ואומרים ש'אבא עשה את עצמו כל חייו כמשהו שאין בו ממש, כאוויר'... אבל מְקֻבָּצָה החדר בו יושבים האבלים נשמע קול בכי מתגלגל וצועק 'אבל עכשיו האוויר הזה חסר לנו - - - איך נוכל לנשום בלי האוויר הטהור הזה'?!?

רבי מרדכי גלאי זצ"ל עם הספרים האהובים שלו

מֶסֶר רב-משמעות

ובאמת, אם מביטים אחורנית, ומנסים להעביר את דמותו של "ר' מרדכי" מול עינינו, באמת שגם העין הצופיה ביותר לא היתה יכולה לזהות את יְפִי-מעשיו, את מסירותו למען הכלל, ומי יכול היה להאמין שהגבאי ד'קהל חסידים' היה פורע בסתר את חובותיהם של נזקקים ונצרכים, שהיו בודקים את חשבון המכולת והירקות שלהם ומגלים לפתע שהחוב הגדול נמחק ונעלם כלא-היה.

בפטירתו איבדה רמת אלחנן את אחד מטובי בניה ותושביה, שאחיו הגאון רבי שמעון גלאי שליט"א אמר לנו ב'שבעה' ש'אחי הצדיק זצ"ל עשה כל מעשיו לשם-שמים'! צא ובדוק כמה בני-אדם יכולים לזכות בתואר שכזה שיצא מפי הגר"ש שליט"א!

רק מפני שמעשיו היו לשם שמים, יכול היה לטפל במסירות בשני ילדיו החולים, עד שהוא ורעייתו הפכו לסמל של עמידה בנסיון, במוסרם את כל אשר להם לילדיהם, והפיכתו של ביתם האישי לבית-חולים לכל דבר.

מי שהתבונן באיזו מסירות טופלו הילדים, יצא מגדרו מרוב

התפעלות. סיפורה של משפחת גלאי צופן בקרבו מסר ומוסר רב-משמעות. גם אם באה על האדם צרה צרורה שכזו, והוא נדרש לטפל בשני ילדים עם בעיות בריאותיות כל-כך קשות - הוא אינו צריך להישבר.

הבוחן הראשי של בודקי הסכינים

רק אם יודעים שמעשיו היו לשם שמים, אפשר להאמין מה עשה ימים ספורים לפני פטירתו, כשכוחותיו עזבוהו וכולו היה ככלי שבור. צריכים רק לשמוע את הסיפור דלהלן, ולדעת מי האדם הזה שחי בְּתוֹכֵנוּ. המעשה החל כאשר "ר' מרדכי", כך היינו רגילים לקרוא לו, שמע שיותר מ-100 יהודים ממתינים בעיר חיפה ל'סמיכה' שלו בבדיקת הסכין.

הרב גלאי היה הבוחן הראשי של בודקי הסכין, וכל הרבנים בארץ מכל הבד"ץ והרבנויות סמכו רק עליו ועל התמחותו היחידנית בנושא זה. וימים ספורים לפני פטירתו הוא שומע על כך שבמפעל הממוקם בחיפה ממתינים לו יותר מ-100 בודקי-סכין. במצב הגופני שלו, לא היה שייך אפילו לחלום שהוא ייסע עד לחיפה ויבדוק את הבודקים, וייתן להם הסמכה.

אז אם לַחֲלוֹם אי אפשר, אבל לנסוע במציאות אפשר ואפשר... "ר' מרדכי" היה מעל הטבע ומעל כל החלומות. הוא פונה לבנו ומודיע לו שהוא רוצה לנסוע לחיפה כדי לבחון את הבודקים.

ייסע עד חיפה?!

הבן המסור היה בטוח שהוא אינו שומע טוב. אבל הרב גלאי ממשיך לבקש ממנו שהוא רוצה להסתדר, ולהכין את עצמו לנסיעה הארוכה. 'אבל אבא, איך תשרוד את המאמץ? הרי זה למעלה מכוחותיך'! זעק הבן.

ולא עזר לו כלום. הרב גלאי שהה אז ב'מעיני הישועה', וביקש שיקחוהו הביתה, כדי להתרחץ ולשאוב כוחות לקראת הנסיעה. 'יכולני להעיד, מספר הבן, שגם המאמץ הזה לנסוע מבית החולים הביתה, היה קשה עד מאוד, ולא יכולתי להאמין שאבא ייסע עד חיפה'.

אבל הצדיק שלנו, שעשה כל מעשיו לשם שמים, נסע ונסע. בחן את הבודקים, והיה בישוב-הדעת כזה שיכול היה לפסול את חלקם. ולמה נקטנו במושג 'ישוב הדעת'? כי ב'שערי תשובה' (שער שלישי, אות צ"ו) כתב: 'כי רבים מן המומחים רחקו לבם מיראת חטא, ואשר איננו ירא, לבו לא יבין לדקדק בבדיקת הסכין, כי צריך לכוון את ליבו במאוד-מאוד בבדיקתו! הלא תראה כי יבדוק אדם פעמיים-שלש, ולא ירגיש בפגימה דקה, ואחר כן ימצאנה, כי הכין לבו באחרונה, ובחינת חוש המשוש כפי כוונת הלב' וכו'.

וכוונת-הלב הזו היתה לו, להרב גלאי, ימים ספורים לפני עוזבו את העולם, עד שיכול היה לעמוד במשימה קשה כזו, שהיתה קשה גם לאדם בריא, שכן בדיקת סכין דרושה לריכוז מלא ולרגישות רבה.

פשוט וברור שבלי כוונה לשם-שמים אי אפשר היה לצאת מתוך המיטה ב'מעיני הישועה', להגיע עד חיפה ולהתעסק בתפקיד כל-כך מורכב.

שעות על כל ספר!

הגר"ש גלאי שליט"א מספר על התפעלותו מהעובדה שאחיו בנה את עצמו בצורה יסודית, וכל מה שעשה, עשה בדקדקנות ותוך ירידה לפרטים הקטנים ביותר.

אם נעזוב לרגע את בדיקת הסכין, ונעבור למסירותו בענין סידור אוצר הספרים, ותיקונו, ב'קהל חסידים', נוכל לספר איך ר' מרדכי ישב והסביר לנו כיצד הוא תופר כל ספר הנכנס לאוצר הספרים.

'הרי אם לא אתפרנו כראוי, הספר יתפורר תוך זמן קצר, במיוחד אם מדובר בספר שרבים משתמשים בו',

ליד נרות החנוכה ב'קהל חסידים' אותם הטיב מדי שנה

חג השבועות האחרון. היכל בית הכנסת 'קהל חסידים' מעוטר בפרחים יפהפיים, שנאספו במאמצים רבים ע"י הרב גלאי

הגר"ש גלאי שליט"א מספר על התפעלותו מהעובדה שאחיו בנה את עצמו בצורה יסודית

אמר, והאריך לתאר את צורת התפירה של הספר הנעשית בכמה שלבים. 'תפירתו של כל ספר מתמשכת כמה שעות', אמר.

רבים אינם יודעים שחלק גדול מהספרים ב'קהל חסידים' נתרמו ע"י הרב גלאי בעצמו, אבל ההתפעלות העיקרית צריכה להיות מהמסירות שגילה לאוצר הספרים, ודאג לסדר ולסמן כל ספר על מכונו. תָּפֵר וּפָרֵם, הדביק והסיר, העיקר שהכל יהיה עשוי ומסודר באופן המיטבי ביותר. והיה ר' מרדכי כורך כל ספר בדבק המתאים לצבע הכריכה, והיה מחפש עֲטֵי-לורד שהדיו שלהם ברור וקריא.

מכובדנו הרה"ח ר' **ישראל מילר** יבדל לחיים מספר שהרב גלאי סיפר לו שביום כיפור אחד לא הצליח לכוון בתפילה. 'ניגשתי אל ארונות הספרים, ואמרתי: רבש"ע, הרי רק אתה יודע כמה מאמצים השקעתי בתפירת הספרים וכריכתם, ואין כאן ספר אחד שאינו תפור היטב. אז אנא, בזכות ספרי הקודש פְּתַח את ליבי בתפילה'.

ומה אתם חושבים? - מיד לאחר-מכן אכן נפתח ליבו הגדול של ר' מרדכי, והוא התפלל כהוגן.

טיפוס מעשי היה, שידע לתרום את כישוריו המעשיים למען הכלל. מעולם לא התעסק במחלוקת, והתרחק מאוד מעניינים אלה. הרה"ג רבי **שמריהו רוט** מספר שפעם, בעת שרקד עם ר' מרדכי בשמחת תורה, אמר לו הרב גלאי:

התשובה הנחרצת

מאת הרב י.ע. בלאאמו"ר הגאון רבי א.ע.

נצטט מה שכתב לנו תלמיד חכם אחד, סיפור נפלא הקשור לסידור הספרים ב'קהל חסידים'.

וכך הוא כותב: ברצוני לכתוב דבר נפלא שראיתי בילדותי, והוא חרות בלבבי שנים רבות, ויש בדברים אלה מרגלית יקרה מאד. ומעשה שהיה כך היה:

בשעות הצהרים של ערבי ש"ק הארוכים בימות הקיץ, אבי שליט"א שקד על תלמודו בביהמ"ד קהל חסידים, ואני כילד הסתופפתי בצלו. הגבאי ר' מרדכי היה עוסק באותן שעות בסידור בהמ"ד לכבוד שבת, וגם היה מביא ספרים חדשים לאוצה"ס שבנה ושכלל.

בערב שבת אחד הביא ר' מרדכי ספר "תולדות יעקב" על מסכת ביצה. המדובר בספר קדמון מיוחד מאד שמבאר ביאורים נפלאים בגפ"ת במסכת זו ועומד על הרבה קושיות. את הספר לא היה ניתן להשיג הרבה שנים, והנה הוא יצא במהדורה חדשה מאירת עיניים, ועכשיו הובא לביהמ"ד.

ר' מרדכי הכריז בקול מלא שמחה ואהבת תורה [שעודנו זכור לי ומצלצל באוזניי] על הבאת הספר תוך כדי שהוא שואל האם מישהו זקוק לו עתה.

באותה שעה ישבו בבהמ"ד שני יהודים ולמדו. אחד מהם הגיב בזלזול לבשורה של ר' מרדכי ובשורתו על הספר החדש, באומרו למה קונים ספרים שבקושי משתמשים בהם, האם לא עדיף לקנות סידורים וחומשים שבהם משתמשים כל הזמן.

ר' מרדכי שמע את דבריו, ובסבר פניו הסבלני השיב לו: אני מחזיק בביתי גמ"ח תרופות, ויש שם כל-מיני תרופות. יש 'אקמול' שאנשים נזקקים לו תמיד, ויש לי גם תרופה למחלת הנפילה. במשך כמה שנים שכבה התרופה למחלת הנפילה בלי שימוש, עד שפעם אחת בליל שבת, בשעה 3 בלילה, דפקו שתי נשים בביתי ושאלו האם יש לי את התרופה הזאת, שכן הם צריכים אותה בדחיפות עקב התקפה אצל אחד מבני-ביתם ותרופה זו נצרכת לו ובלעדיה הרי הוא במצב של פיקוח נפש.

הם סיפרו שהגיעו מהקצה השני של העיר, והיו כבר בכמה גמחי"ם ולא מצאו את התרופה, עד שהגיעו אליי ונתתיה להם.

ר' מרדכי פנה אל היהודי שזלזל ואמר: ברצוני לשאול אותך, איזו תרופה כדאי יותר להחזיק בגמ"ח, אקמול שרבים צריכים לו, אבל אפשר להסתדר בלעדיו, או תרופה שאמנם צריך אותה רק פעמים נדירות, אבל אז יתכן שהיא בבחינת פיקוח נפש.

והשלים ר' מרדכי את תשובתו: בסידורים וחומשים משתמשים כל יום, אבל אפשר להסתדר גם עם סידור וחומש ישנים קצת. אבל הספר הזה, 'תולדות יעקב', אמנם לא זקוקים לו כל יום, אבל כשצריכים א"א בלעדיו וזה פיקוח נפש בשבילם.

ילד קטן הייתי אז, אבל עד היום אני זוכר את השקט שהשתרר בבית המדרש, ואת ההרגשה בנכונות הדברים שנאמרו כדי להמחיש את ההשקפה הנכונה. דברים אלו נצורים בלבי, וכבר שימשו אותי בכמה הזדמנויות בחיי, כשהייתי צריך להשיב דבר לאנשים.

מי שכועס, או מתעסק במחלוקת, מגלה שיש לו זמן מיותר...

יסודיותו הנחרצת היא זו שהביאה אותו במהלך השנים להיות מספר 1 בבדיקת הסכין. הרה"ג רבי **בנימין שיקוביצקי**, מבחירי כולל חזון איש, מספר שאת ההתמחות שלו רכש הרב גלאי מרבי **יודל פרסטר**, השוחט של החזו"א. רבי יודל היה כבר בתקופה שלא לימד אחרים, אבל גדולי הת"ח השפיעו עליו שילמֵד את הרב גלאי.

לאחר קבלתו את המשרה הראשונה שלו בבדיקת הסכין, הגיע למפעל שבודקיו היו התלמידים של הרב פרסטר, אבל שָׂם את ליבו לכך שיש להם טעויות. הוא העיר להם, והתגובה היתה 'אם תהיה כאן עוד כמה ימים, גם אתה תעשה כך'. באותו רגע החליט הרב גלאי לעזוב את המשרה!

חוש להוראה

כאשר הבחין פעם בבודק שלא עשה מלאכתו נאמנה, העיר לו, ובשל כך החליט הבודק לעזוב את משרתו. תפסו ר' מרדכי בבגדו, ואמר לו: 'מה פתאום לעזוב! אם תלך, יתכן שיבוא אחר שיהיה גרוע ממך; בוא ואלמדך את מלאכת הבדיקה, והכל על מקומו יבוא בשלום'.

רבנים שלמדו אצלו והגיעו לנחם, סיפרו שהיה לו חוש להוראה בענין הסכין, ולמשל הוא לא נתן לשחוט מיד לאחר קבלת ההסמכה, אלא ביקש שהבודקים 'יעברו בין הבודקים הוותיקים ויראו כיצד הם עושים את המלאכה. 'הוא הכניס אותנו לעובי הקורה, ולימד את הבדיקה על כל

סודותיה', מעידים הרבנים, וסיפרו שאת הדקדקנות הגדולה שלו הוכיח גם בתקופה שבה העפילו ייסוריו לשמים.

תלמידי חכמים אמרו בימי האבל שייחודיותו של הרב גלאי בענין הסכין, התבטאה בין היתר בכך שהוא השתמש רבות ב'כוח ההיתר', ובכך הציל את פרנסתם של רבים מהם.

התי"ח הסבירו, שכאשר פסל ר' מרדכי את סכינו של שוחט, נעשה כאומר לו שמהיום אין לך פרנסה! ברם, הוא ידע על קוצו של חוד-הסכין באיזה מקרה ניתן להתיר, ומתי חייבים לפסול. וכמובן שלא עשה זאת בגלל אובדן הפרנסה של השוחטים, אלא שכשהגיע לבדוק את השוחטים וסכיניהם, חשב ודקדק היטב האם ניתן להתיר את הסכין, ובמקרים רבים עשה כך. שהרי לְפָסול כל אחד יודע!

'אני לוקח את האחריות', אמר מרן הגר"ד לנדו

אמונת החכמים היתה טבועה בעצמותיו, והגר"ש גלאי מספר שהם ירשו את הדבר מאביהם, תלמידו של החפץ חיים. 'אבא שלנו מעולם לא כעס. ממש מעולם. פעם הגעתי לחדר המדרגות שלנו, ושמעתי את אבא צועק וכועס על מישהו, ונדהמתי. מה קרה? - האדם הזה פער את פיו נגד גדולי ישראל, והדבר הכעיס את אבא שצעק עליו בכל כוחו'.

זו גם היתה הסיבה, ממשיך הגר"ש, שכאשר נקבעה עצרת בחירות ברכסים ויישובים נוספים בצפון שהייתי אמור לדרוש בהם, ואחי היה כבר במצב נורא, שאלתי את פי מרן הגר"ד לנדו האם לנסוע כפי שנקבע מראש. הגר"ד פסק לנסוע, ואמר 'ואני אחראי לכך'.

10 דקות לאחר שחזר מעצרות החיזוק בצפון, והגיע לבני ברק, נפטר האח.

למרות כל מה שעבר עליו בחיים, אי אפשר היה לראות את הרב גלאי שלא בשמחה. האווירה בבית, מספרים הילדים, לא שיקפה כביכול את המציאות... אחד מחתניו הוא הרב **ישי וליס** מ'ערכים', ופעם ביקשו ממנו 30 קיבוצניקים שיארגן להם ביקור בבני ברק. הרב גלאי אמר לחתנו להביא אותם לביתו. ואל תשאלו באיזו התפעלות הם יצאו מהבית המופלא הזה, בראותם את הילדים החולים מחד, ואת השמחה שנספגה בכל קירות הבית.

אבא, מספרים עוד הילדים, היה מקרב את נכדיו בצורה לא רגילה, השתתף ב'שטויותיהם', עד שהם שיתפוהו בכל דבר וענין שעבר עליהם. לפני שיצאו לישיבה, או לכל מקום אחר, הם 'עברו' לידו... ביודעם שלבטח יקבלו משהו...

הכינה את כל מה שביקש, 'כי בעלי ביקש'

מן הראוי לציין בדגש חזק את היחס המעולה שהפגין תמיד כלפי רעייתו תחי', המספרת בדמעות שהיא לא הלכה מעולם לקופת חולים; 'בעלי היה הולך לרופא, מספר לו מה כואב לי, ומביא לי את התרופות, עד כדי כך שבאחד הימים שלפני הפטירה, כשהייתי זקוקה לאיזושהי תרופה, לא מצאתי ידיי ורגליי בעניינים אלה, שהיו מסורים תמיד לבעלי הצדיק'.

רוצים לשמוע מה זה שלום-בית אמיתי? בחודש האחרון לחייו לא הצליח ר' מרדכי לאכול בצורה רגילה. ולמרות זאת, היה מבקש מדי פעם מרעייתו תחי' שתכין לו מאכל פלוני, למרות שהיה ברור מראש שהוא לא יצליח לאוכלו.

אבל, הרעיה המסורה, יאריך ה' ימיה, הכינה לו את כל המאכלים שביקש, ואף הביאה אותם לפעמים לבית החולים, למרות שברור גם היא ידעה שהוא לא יכניסם לפיו. כששאלנו, אז מדוע בכל זאת התאמצתם והכנתם את המאכלים?

'כי בעלי ביקש', באה תשובתה של הגב' גלאי.

(נ.ב. שמענו איך מדברת אשה יהודייה כשרה? איי, איי, איי, 'כי בעלי ביקש'! והלוואי שכולנו נלמד מכך כיצד לנהל את הבית שלנו).

כמה ימים לפני פטירתו, התקיימה חתונת אחד מנכדיו. ר' מרדכי שכב אז בבית החולים בלא יכולת להניע אבר. ובכל זאת, כשהגיעה אחת הבנות, שאל אותה האבא: 'דאגתם כבר לאמא לשמלה שתלבש בחתונה? ומה עם הפאה? הכל בסדר'?

לא ייאמן. אדם נמצא בייסורים שאי אפשר לתאר, ומה עומד לו בראש? - השמלה והפאה של רעייתו, לקראת החתונה.

כל פעם, כשרעייתו הגיעה לבית החולים, נצצו דמעות בעיניו (והוא ניסה להסתירן), באומרו לה 'איך אשאיר אותך לבד עם כל הקשיים? איך תסתדרי'?

רמת אלחנן נהנתה רבות מרבי מרדכי זצ"ל. הוותיקים עוד זוכרים את גמ"ח הכלים וגמ"ח התרופות שהיה בביתם, ואסור גם לשכוח שהרב גלאי נמנה על מייסדי פרויקט הגנרטור, יחד עם רבי אהרן מויאל זצ"ל. בעת מחלתו ביקש שיעלו על קברו של החזון איש ויזכירו את זכותו בגנרטור.

מדי שנה, לקראת חג השבועות, יצא ר' מרדכי לחפש את הפרחים היפים והצבעוניים ביותר, כדי לקיים את מנהג-ישראל ולקשט את ארון הקודש ב'קהל חסידים'. ושוב, גם כאן עשה את הענין ביסודיות, והשקיע בו מאמצים ללא סוף.

בתפילת נעילה בכה מאוד

בערב יום כיפור האחרון זכה להגיע לבתיהם של גדולי ישראל, מרנן הגר"ד לנדו, המרא דאתרא ועוד, ולעשות להם כפרות על תרנגולים, שנשחטו לאחר-מכן על ידו.

במוצאי שבת שובה היו צריכים להביא לשם כך 40 עופות ממושב בני ראם (ליד חפץ חיים), והוא התעקש לנסוע לשם בעצמו, למרות שכוחותיו נטשוהו כליל.

ביום כיפור של שנה זו עשה מאמצים עליונים להגיע לכל התפילות, ובנעילה בכה במאוד-מאוד. בני המשפחה הציגו בפנינו את המחזור, ועוד היה אפשר לחוש את לחלוח-דמעותיו.

להפוך את מרירות-החיים לגלולה מתוקה

נחזור לרגע לקשיים שחלפו על בני הזוג גלאי, בגידול ילדיהם. המשפחה הרוממה החליטה לקבל את הנסיון והגלולה המרירה שנפלה עליהם, ולהפכה לגלולה מתוקה, המעניקה גם סיפוק רב, כשאדם יודע שהוא ממלא את ייעודו בחיים, ואת התפקיד שהשי"ת הטיל עליו.

זה קשה, קשה מאוד. אמנם קל לדבר ולכתוב על כך, אבל הנה רואים שגם בתכלית המעשית יש אנשים שלקחו את הענין ברצינות, הבינו שזה מה שהם צריכים לעשות, וביצעו את המשימה על הצד הטוב ביותר.

וגם אם לא כולם יכולים להגיע למדרגתה של משפחת גלאי שהפכה את מעונה הפרטי לבית חולים, אפשר להגיע לחצי, לשליש ולרביע ממה שהם עשו, כבר מילאנו את רצון הבורא. העיקר - לא ליפול ולהישבר. שהרי כיהודים מאמינים

אנחנו בוטחים וסומכים על אבינו-שבשמים שכל מה שהוא עושה אתנו - הכל-הכל לטובה, וגם הצרות הפוקדות את בתי בני ישראל, הן-הן טובתם הגדולה; ואם כך, כשעושים לך טובה, האם הנך בוכה, או שמח וצוהל? - זו צריכה להיות ההרגשה שלנו גם בעת המצוקות הכי-גדולות. ונחזור שוב: זה קשה! אפילו מאוד-מאוד קשה! אבל מדובר באמונה פשוטה, שאין מאחוריה סעיפים וסעיפי-סעיפים. רק להאמין שהכל מהשי"ת, והכל לטובה. וכשהדברים הללו נספגים בלבנו - נוכל להתגבר על כל הבעיות והמועקות.

כבר בתחילת הדרך החליטו האב זצ"ל והאם תיבדל לחיים, שכיון שמדובר בנשמות גבוהות, שלא חטאו ולא יחטאו במשך כל ימיהם, הרי שלא רק שלא מדובר בצרה שניחתה עליהם, אלא זכות עצומה היא לטפל בהם.

הם השתדלו בכל דרך אפשרית להטמיע את הדברים גם אצל ילדיהם הבריאים, שגם הם שולבו באותה שמחה טבעית שבה טיפלו ההורים בילדים החולים. ההורים ציטטו בפני הילדים את מה שמובא בכל הסה"ק, שהדור האחרון שלנו הוא 'דור של גלגולים' שבאו לתקן פגמים שנעשו בגלגולים קודמים, ומכיון שהילדים הללו אינם מסוגלים לחטוא, הרי ברור שמדובר בנשמות גבוהות מאוד.

כששאלנו בזמנו את ר' מרדכי כיצד הגיע לדרגות שכאלו במילוי תפקידו בעולם, השיב במשפט כל-כך קולע ותמציתי, ובפשטות כה מופלאה: 'אני משנן לעצמי כמה פעמים ביום, שאחת המטרות שלשמן באתי לעולם הזה, היא, לטפל בנשמות שלי. זה תפקידי בעולם, ולשם כך הקב"ה נותן לי חיים'.

אה, איזה משפטים חכמים! משפטי-אמונה, כזוהר הרקיע מזהירים! אמונה זכה וטהורה, והביטוי המעשי ביותר ל'כל מאי דעביד קודשא בריך הוא, לטב עביד'!

כדי לקנות את דרך החיים המופלאה הזו, לא צריך להגיע עד למצב של ילדים חולים, רח"ל. כל אחד עם הקשיים שלו, עם הנסיונות שלו, אם היה מאמֵץ את הדברים הנ"ל, ומחדיר לעצמו את הידיעה שכל ביאתו לעולם לא היתה אלא כדי למלא את תפקידו בנאמנות, הרי שהקשיים בהם הוא נתקל במהלך החיים היו הופכים ל'משימות' שעליו לבצע.

לא פלא שהבן יוחנן שיחי' ביקש שיגידו בהלוויה בשמו תודה רבה לאביו זצ"ל, על כל מה שעשה למענו. וגם לא צריך להתפלא אם הרוקחת בסניף קופ"ח בשיכון ה' היתה מגיעה מדי יום למיטתו של הרב גלאי בבית החולים, כדי לבקרו ולשאול בשלומו. כן, מדי יום ביומו אפשר היה לפגוש שם את הרוקחת, שלפעמים הביאה לו גם מרק מהביל ממעשי-ידיה. הרוקחת שעמדה לו במשך כל השנים לעזר בהשגת תרופות, כל-כך התפעלה ממסירותו לילדיו, וכן מהעובדה שהוא זה שבא לקחת תמיד את התרופות לרעייתו, שהרגישה מחויבות להגיע לבקרו מדי יום.

כל-כך פשוט היה ר' מרדכי שבמשך שנים היה שוטף לקראת שבת את בית הכנסת, ועשה זאת ברגישות ובקדושה, כראוי לבית מקדש מעט. לא רבים ראוהו בעת שניגש אחר-כך למכסה הביוב ומוציא את הלכלוך בידיו, למרות הֲרֵיח הלא-סימפטי. ואת כל זה עושה מי שכל גדולי הדור סמכו עליו בענייני השחיטה.

ועכשיו הוא כבר מֵריח בהנאה עצומה את הריח הנודף בבית דין של מעלה ממעשיו הטובים.

הטריח את עצמו עד למדבריות הנגב

ביום בהיר אחד הופתעו תושבי רחוב הרב עטיה 4 ברמת אלחנן, לגלות כבש גדול, קשור אל העמוד שבחצר הבנין. הם חששו שמדובר בבעל-חי שנמלט מפינת-החי הסמוכה, אך הנער ששמר על הכבש, הסביר שהוא שייך לארגון היתומים 'ממשיכים' של הרבנית הצדקנית מ. רוזנטל תליט"א המתגוררת בבנין זה.

מדוע הרבנית רוזנטל זקוקה לכבש חי? - ארגון 'ממשיכים' ליתומים, הפועל בחשאיות גמורה למען יתומים ואלמנות, ארגן מחנה נופש לכ-120 בחורי ישיבות יתומים מצוינים. כחלק מהתוכנית הם רכבו על גמלים במדבר, יָשנו באוהלים בדואים, והשיא: שחיטת כבש לארוחת ערב.

כדי שהשחיטה תהיה כדת וכדין ובהידור רב, פנו הנהלת ארגון 'ממשיכים' אל הרב מרדכי גלאי זצ"ל, וביקשו שיבוא לשחוט את הכבש, ולהסביר לבחורים איך מקיימים את המצוה.

בעל-החי קשור לעמוד ברחוב הרב עטיה 4

הרב גלאי, במדבריות הנגב, שוחט את הכבש לעיני הבחורים

כל אחד מבין שמדובר במשימה לא קלה, לבקש התנדבות מאנשים עסוקים כדוגמתו של הרב גלאי, ועוד לבקש ממנו לנסוע למרחקים. אבל הרב מרדכי גלאי זצ"ל הפתיע את כולם, ונרתם בכל המרץ האופייני שלו לשמח את היתומים. הוא יצר קשר עם השוחט של מרן הגר"ח קניבסקי זצ"ל, הרב נדל שליט"א, ויחד עם שוחט נוסף הם יצאו יחד עם הרב גלאי אל המדבר שעל-יד העיר דימונה, כדי לשמח את היתומים.

הרב גלאי עשה את כל זה בהתנדבות מלאה, ואפילו לא ביקש מימון לדלק. הוא ניהל את מעמד השחיטה ביד רמה, הציג את הכבש בפני כל הנוכחים, הרחיב והסביר על החלקים של מצוות השחיטה, וניקור החלב, לשמחת לב כל המשתתפים.

הפשטות שלו הסתירה את הידע הרב והמרשים, ולא לחינם סמכו גדולי ישראל את ידיהם עליו.